

Antidogma - Afrika demográfiai agressziója Európa ellen

2017 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ha rövid időn belül nem történnek hatékony intézkedések a gátját vesztett és gátlástalan afrikai népszaporulat megfékezésére, akkor a fekete kontinens demográfiai katasztrófának néz elébe amely azonban paradox módon elsősorban nem rá nézve ígérkezik végzetesnek, hanem sokkal inkább a kiáradó emberfölsége befogadására kárhoztatott Európa számára.

A múlt század ötvenes-hatvanas éveiben Afrika lakossága körülbelül 275 millió fő volt, vagyis az akkori világnépesség 9 százaléka. A kilencvenes években már 650 millió afrikai volt, és a világnépesség 12 százalékát adták. 2050-ben 2-3 milliárd afrikai fogja benépesíteni a földrészt, a világnépesség negyedét képviselve, 2100-ra majdnem 4,5 milliárd főre nő a számuk, és akkorra már minden harmadik földlakó (elvileg) Afrikában fog élni.

2050-ben tíz gyerek közül négy afrikainak fog születni, ami a halálozási arány csökkenésével párosulva elkerülhetetlen katasztrófhhoz vezet. A szubszaharai régióban a termékenységi ráta átlagosan öt gyerek asszonyonként, ennek következtében fekete Afrika lakossága évente 3 százalékkal nő, húsz évente pedig megkétszereződik. Ez egy tipikusan afrikai sajátosság, mert a világon máshol megfordult a tendencia. Demográfiailag a világ a hetvenes években volt csúcsponton 2,1 százalékos évi növekedési rátával, amely a kilencvenes évekre lecsökkent 1,7 százalékra, Ázsiát is beleértve. Afrika azonban nem követte ezt az irányt.

Az afrikai népesség várható alakulásának jelenlegi elrejelzései a fogamzaskorú nők által világra hozható gyerekek számának becslésére szolgáló úgynevezett szintetikus termékenységi index (SZTI) 50 százalékos csökkenését feltételezik a következő 30 évben. A kilencvenes években az afrikai SZTI 6,7 gyerek volt asszonyonként, és a tudományos feltételezések szerint 3,4-re fog csökkenni 2020-ban.

Úgy tűnik azonban, hogy a valóság ez alkalommal sem hajlandó tudomásul venni a „szakértők” feltételezését. A kilencvenes évek közepe óta az SZTI persze némileg csökkent Kenyában és Zambiában, ugyanakkor viszont Etiópiában 6-ról 7,5-re, Maliban 6-ról 7-re, a Közép-Afrikai Köztársaságban 5-ről 6-ra emelkedett, miközben Szomáliában 6,4, a Kongói Demokratikus Köztársaságban pedig 6,1.

Különösen beszédes a Szahel-övezet helyzete, amely képtelen táplálni a lakóit, és ahol ennek ellenére minden 20 évben megkétszereződik a népesség évi 3,9 százalékos növekedéssel és átlag 7,6 gyerekekkel asszonyonként. Ennek a rohamosan elsivatagosodó és igencsak korlátozott forrásokkal rendelkező régióknak 2040-ben 150 millió embert kellene ellátnia élelmiszerral és ivóvízzel.

Niger helyzete jól példázza a közelgő katasztrófát. A világ egyik legszegényebbjének számító sivatagi ország termékenységi rátája a világon az egyik legmagasabb: asszonyonként 7,1 gyerek. 1960-ban hárommillió lakossága 2040-ben negyvenmillióra, 2050-ben 60 millióra fog nőni. Nem csoda, hiszen nemrég maga az ország elnöke dicsekedett azzal, hogy egy felmérés szerint a nigeri nők kilenc gyereket szeretnének, a férfiak pedig tizenegyet. (*Mahamadou Issoufou*: „L'État islamique est a nos portes”, jeuneafrique.com, 2015. január 7.)

Algéria szintén extrém esetet képvisel, mert egy demográfiai visszalépés színtere. Korábban a családtervezés lehetővé tette, hogy az SZTI az 1990-es 4,5 gyerek/asszony szintről 2008-ban lecsökkenjen 2,8-ra, a vallási fanatizmus (reiszlamisztáció) erősödésének nyomán azonban 2014-ben felugrott 3,03-ra. Így aztán tavaly az ország népessége már elérte a 40 millió főt, a külföldi (főleg franciaországi) diaszpórát nem számítva. Emlékeztetőül: 1830-ban ugyanezen a területen alig egymillióan éltek!

E brutális demográfiai nyomás eredményeként Afrika, amely a gyarmati korszak végén, 1960-ban még önálló és élelmiszer-exportőr volt, ma már nem az. 1980-ban 11 millió tonna élelmiszert importált, 1995-ben már 45 millió tonnára volt szüksége. 2002-ben a kontinens 52 országa közül 30 állandó élelmezési válsággal küszködött, és harmincmillió afrikai étkezési segélyre szorult. 2007-re majdnem ötszörösére nőtt a számuk (Afrikai Fejlesztési Bank jelentése, 2008. április). 2010-ben 30 afrikai országban pusztított éhínség, 2015-ben a teljes afrikai népesség egynegyede, vagyis több mint 250 millió ember számított alultápláltnak (ENSZ Fejlesztési Programja, 2015).

Hiába nőtt az afrikai mezőgazdasági termelés 1960 óta 45 százalékkal, ha ugyanezen időszak alatt a születési arányszám 110 százalékkal nőtt. Amint ugyanis a demográfiai növekedés szintje eléri vagy meghaladja a gazdasági növekedés szintjét, a fejlődés gyakorlatilag lehetetlenné válik. Az afrikaiak jövője tehát tragikusnak ígérkezik, mert elöbb-utóbb drasztikus éghajlati változások fogják sújtani a világ búzatermelését, áruhiányt, árnyövekedést, éhséget és zavargásokat eredményezve. Azok az afrikai országok, amelyeknek nem lesz anyagi lehetőségük beszerezni a népességük számára szükséges mindennapi betevőt, szó szerint tarthatatlan helyzetbe kerülnek.

Demográfiai helyzetüket tovább súlyosbítja az erőltetett ütemben zajló urbanizáció, amely megfosztja a földrészt

mezőgazdasági termelőit, városi fogyasztókká változtatva őket. Ráadásul az urbanizáció nem járt együtt a termékenységi szint jelentős csökkenésével. Az afrikai urbanizációs ráta, amely 1950-ben 14 százalék volt, 2013-ban 40 százalékra nőtt, 2050-ben pedig el fogja érni a 60 százalékot. Afrika akkor egy városias kontinens lesz, gigantikus bádoggvárosokkal, a nyomor és az erőszak megannyi tífuszszkét alkotva. 2050-ig 400-500 millió fővel fog növekedni a fekete földrész városi lakossága, főleg a vidékiek városokba való menekülése (rurális exodus) eredményeként, egyúttal pedig semmivé foszlatva minden fejlesztési politikát.

Ezzel a realitással szemben kötelező a pesszimizmus, az afrikaiak azonban nem aggódnak. Inkább szaporodnak és sokasodnak. Miért is zavartatnák magukat? Elvégre a fehér emberre, a világ humanitárius baleskjára mindig lehet számítani, ha embertársai istápolásáról van szó. Legfeljebb majd befogadja az afrikai fölösleget Európába, ahol úgyszólván elég hely, és a születési ráta ismeretében még több is lesz. De mihez kezdenek a feketék majd akkor, amikor már nem maradnak fehérek?

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló